

ШУМЕНСКА ПОЩА

ОТКРИТИЕ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪНЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТТА МУ

Редактор-стопанинъ: Д. РАДЕВЪ

Урежда комитетъ

Излиза всѣки присѣтъственъ срѣда и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см.

официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Д. Борисъ“. Тел. 140.

231

брой

Звъненъ миръ

Нѣколко опити човѣчесто помни за постигането разбирателство между родитѣ и осжествяването на вѣченъ миръ.

Съ историческо значение следнитѣ опити. Следъ кането на Наполеона въ 1815 год. по инициативата на руския императоръ Александъръ I, се образува Свещенъ съюзъ между Русия, Австрия и Пруссия, който съюзъ има за целъ да премахне войнитѣ, но пропадна скоро.

Пакъ по инициативата на руския императоръ Николай II, презъ 1898 год. направи новъ опитъ, но той остана само една тая втори опитъ, че, видоизмѣненъ на ага на хуманизиране на нацията и разрешаване на международнитѣ спорове миренъ начинъ бѣ разданъ въ Хага отъ представители на 26 държавитѣ наречената Хагска конференция. Това бѣше 18 май 1899 год., като изработиха три конвенции.

Презъ 1907 год. се свикна конференция, въ която участвуваша 44 държави, следъ като прие свои конвенции, не можеше да разреши въпроса за разрешаването и задължителния арбитражъ.

ледъ свѣтовната война въ 1919 год. се създаде мѣстното на Народитѣ, то, сжщо така, се стрелда създаде благоприятни условия, за да може да установи траенъ миръ... а Общество на Народитѣ, обаче, изживява за, То е останало общ. народитѣ безъ народитѣ. вѣчниятъ миръ е и ще остане само мечта на вѣченитѣ народи.

огато говоритѣ за война, мѣрете думитѣ си. иони има и тамъ където не се надѣватъ.

Петъръ Рибаровъ

Концерта на девическата ГИМНАЗИЯ

Като въ поменание на голѣмия композиторъ Фр. Шубертъ и неговитѣ творби—ученицитѣ отъ Шум. дев. гимназия „Н. Поповичъ“ наедно съ ръководителката си г-жа М. Н. Каравасилева имаха добрата инициатива да изнесатъ концертъ посветенъ на Шуберта съ изключително негови композиции. Концерта бѣ предшествуванъ отъ краткъ биографиченъ очеркъ за човѣка и композитора Францъ Шубертъ. Говори г-жа М. Н. Каравасилева. Следъ като забележи характерното въ неговитѣ творби, които го отличаватъ отъ Бетховена, Моцарта и други, а именно по възторженитѣ му мелодии за красотата въ живото и вѣчната романтичност, г-жа Каравасилева ни даде въ сици египитѣ на неговото творчество и броя на композициитѣ му сказката бѣ издържана въ всѣко отношение и се отличаваше особено съ цвѣтулия си и лириченъ стилъ. Проумѣва се, че г-жа Каравасилева добре знае и тълкува живото и творчеството на класицитѣ — композитори като Шуберта. Това се потвърди по-после при екюмпа и съ пиано, кждето съ художествена интерпретация различилеше майсторството на Шуберта. Нейниятъ хоръ изпълни безъ колебания на одѣлнитѣ партия чсто и ансамблово: „Пролѣтна пѣсенъ“, „Малки слънца“, „Ти си покой“ и „Роза срѣдъ поле о“ — отлич телното въ тия мелодии е лекотата съ която Шубертъ възпѣва вѣчната красота въ живота и природата.

„Аве Мария“ — се изпълни на цигулка съ вживяване и лекота отъ ученицката Йор. Байчева, „Пролѣтенъ сънъ“ — бѣ изпълнено отъ уката Жейна Георгиева. Пѣ съ топълъ и звученъ гласъ

Дим. Дейнова — на пиано изпълни съ умѣния и вѣщина „импронто“. Чувстваше се добрата й школовка.

„Соната въ солъ миньоръ“ изпълни пазнага на всички като добра виолонистка уката Здр. Чавдарова. Уката Надежда Стоянова, която сме имали щастието да чуемъ вече нѣколко пѣти на сцената и виаги ни е задоволява съ доброто си изпълнение тоя пѣтъ

тя пакъ оправда очакванията

България и Византия

— два свѣта, две култури —

На 10 т. м., въ театръ „Одеонъ“, предъ рекордна публика, бившия воененъ министъръ, г-нъ Хр. Луковъ, генер. о. з., разгледа съ рѣдка вѣщина горнята тема.

Сказката, изслушана отъ присѣтствующитѣ съ дълбоко внимание, продължи повече отъ 2 часа, съ начало 18 и пол. часа.

Сказчикътъ оперираше съ исторически факти, отдалечени и по-свѣремени, напоени съ актуелни елементи, което обстоятелство придаваше на сказката по-голяма значимостъ.

Мжчно е въ колонитѣ на вестника да предадемъ тая забележителна сказка, плодъ, безъ съмнение, на огроменъ трудъ.

Сказчикътъ не е лишенъ и отъ красива фраза и въобще, се слуша съ наслада.

Отъ новъ българинъ се нуждаемъ, подчерта г. Луковъ, съ гордо чело, съ всепобедимъ духъ, отъ единъ българинъ на храбрата гражданственостъ на националния мистицизмъ.

България е млада формация, съ свежи сили, здравъ моралъ и съ презрение за своята историческа необходимостъ.

Слушателитѣ изказаха своето задоволство съ бурни и продължителни ръкоплескания при завършека на речта.

ни въ изпълнението на „Горски царъ“ и „Серенада“. Особено въ първото, кждето тя ярко демонстрираше звучния си пѣлечъ и многообещаващъ гласъ въ който има нѣщо отличаващо, което при дадени условия би дало добри резултати. Както на нея, така и на другитѣ изпълнителки съ нѣколкото си заслужено ласкави забележки ги подканяме къмъ по-упорита работа надъ музиката и тѣ ще получатъ несъмнено добри резултати. Накрая оркестра при гимназията изпълни чудната композиция на Шубертъ „Фантазия“.

МОДЕРНОТО КАФЕНЕ

„ПРЕСЛАВЪ“

Шуменъ

Съобщава на почитаемиѣ си клиенти и посетители че по случай настъпналата криза прави намаление на такситѣ — игри за развлечение.

Карти 4 лева

Табла 2 лева

Билардъ 8 лева

отъ съдържателя.

Виненъ складъ „Златна звезда“ на

Димитъръ Константиновъ

се премѣсти въ собствения си магазинъ на ул. „СТЕФАНЪ КАРАДЖА“

Предлага на клиентитѣ си:

Вина, ракии, коняци,

мастики, менти, вермути,

вишновка, ромъ и др.

по цени умѣрени!

Известявамъ на почитаемиѣ си клиенти,

че премѣстихъ книжарницата си и представителството на радиопаратитѣ

— „ТУЛАНЪ“ —

на главната ул. „СЛАВЯНСКА“ срещу

военното кино.

Магазинътъ ми е съ най-модерна и комфортна обстановка.

Шуменъ — телефонъ № 15.

Съ почитание: Дайчо К. Дайчевъ

Магазинъ „Балански“

Електро-материали

Илия Николовъ — Шуменъ

ул. „Славянска“ 701.

П. Г.

Фирмата ни разполага съ разни видове електро-материали и изработва всички видове инсталации — скрита и открита.

МОНТАЖЪ НА: електромотори и динамомотори.

ПОПРАВКА НА: изгорели динамомашини, електромотори и всички видове електроприбори.

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Разполага съ всички видове части за всѣкакъвъ родъ електрически прибори, мотори, моторетки, пишущи машини, радиоапарати, акомолатори и анодни батерии.

Радио-лампи отъ всички серии: филипсъ, валво, американски и др.

Пълнене акомалатори.

Специаленъ апаратъ за изпробване годността на всички видове радио-лампи.

Части за лозо-прѣскачки и поправка на всички видове радио-апарати.

Съ почитъ: ИЛ. НИКОЛОВЪ

ЧОВЪКЪТЪ - ПТИЦА

Разрешен ли е проблемът за лътене чдезъ крила: интедвю съ нашъ съграндинъ. Нови пжтища чрезъ летене съ крила

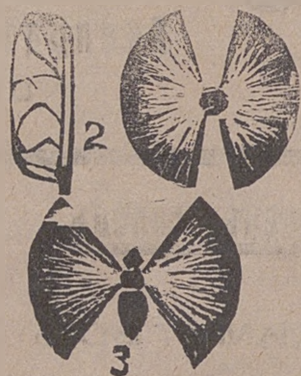
Въковната мечта на човъка да се понесе отъ земната твърдъ въ небеснитъ пространства съ криле. предвижвани съ собствената му мускулна сила е внушавала множество полети на фантазията му въ древността и реални опити въ сегашни времена. Легендата за Дедалъ и синътъ му Икаръ не е нищо друго, освенъ тая вѣчна мечта. Леонардо да Винча бѣше обхванатъ изцѣло отъ тая идея, а множество професори и инженери дадохъ живота си за постигането ѝ. Ото Мименталъ преди смъртта си начерта пжтя на планерното летене и увѣковчи името си. Сега много инженери и техници хвъргатъ всевъзможни срѣдства за постигане на тази целъ, но... като че ли възможността, щото човѣкъ да се издигне отъ земята и запори волно въздушната синева чрезъ своята мускулна сила, е все още предоставена на бжжестето.

Преди известно време ни съобщиха, че нѣкой си младежъ, въ единъ отъ крайнитъ квартали на града ни е работилъ върху свои чертежи и възнамѣривалъ да построи летателенъ апаратъ, посрѣдствомъ крилетъ си който съ мускулна сила—щѣлъ да бжде предвижванъ. Заинтересовани, ние потърсихме младежа и го намѣрихме извънъ града, въ полето, когато изпитваше малъкъ летателенъ моделъ. Запитанъ, той отначало неохотно разговаряше, но когато ние изложихме целта на нашето посещение, той се оживи и започна да разкрива своитъ планове и намѣрения:

—Отъ нѣколко години азъ изследвамъ хвъркатитъ същества. За источникъ на материалъ сж ми служили всички: прилепи, птици и насѣкоми. Крилетъ на прилепитъ и на птицитъ сж били винаги обектъ и по тѣлно подобие имаме вече доста построявания и опити. Хвъркателниятъ апаратъ на Дюбга не даде никакви резултати. Споредъ менъ, нашето внимание трѣбва да бжде насочено главно къмъ насѣкомитъ!—защото, за да се постигне

канътъ и да е резултатъ, трѣбва да знаеме два основни принципа на летенето:

1. Крилетъ като срѣдства за двигателъ
2. Крилете като планерни (плъзгащи се площи.)

Въ птицитъ характерно за първото условие е, че крилетъ изпълнявайки своята служба на двигателъ, правятъ ударъ отгоре надолу, при което се получава почти полукръжна амплитуда на махането—напримѣръ гълъба: (вижъ чертежъ 1). Въ тоя процесъ имаме два стадия, които именно правятъ възможно летенето. Въ зависимостъ отъ строежа на перата при ударъ надолу, тѣ се покриватъ плтно едно върху друго и срещне ли съпротивата на въздуха, позволяватъ задържането на тѣлото. дори неговото отскачане нагоре. При връщане нагоре пъкъ, вече става процесъ, обратенъ на първия — перата се разтварятъ и въздухътъ, спокойно прецеденъ презъ тѣхъ, не дава почти никаква съпротива. Копирайки отъ птицитъ, ние срещаме непосилна трудностъ, а именно — въ строежа на перата. А както се знае, тия изкуствени пера ще иматъ размѣръ чудовищенъ почти въ сравнение съ тия на птицитъ: И не само това е трудността—малкото енергия, съ която разполага човѣкъ... материалътъ... и редъ други.

Изучавайки летежа на насѣкомитъ, азъ дойдохъ до убеждението, че много поумно би било да се построя криле по тѣлно подобие, защото:

- 1) Крилетъ на насѣкомитъ

представляватъ съ нищо не-претрупа и плоскости.

2) Пжтътъ на летенето у тѣхъ е коренно различенъ отъ тоя на птицитъ.

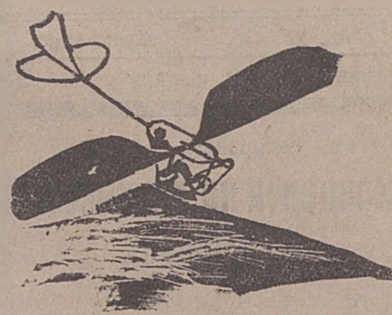
За доказаателство ще дамъ нуждитъ обяснения.

При процеса „летене“ главна роль значи играятъ крилетъ, щомъ каго е така—както тѣ представляватъ въ насѣкомитъ. Плоскостъ, въ форма на бухалка. (вижъ черт. 2). Добре! Но какъ бихме си обяснили тогава това летене на насѣкомитъ, като имаме предвидъ това на птицитъ и тѣхното коренно различие въ строежа на крилетъ? Ако допуснатъ, че и тукъ имаме ударъ отъ горе надолу, то, не би било възможно това — по право, би било възможно, но вече измѣняйки пжтя на пжчния легателенъ процесъ, тѣ като въздушното налѣгане ще се отрази върху задната частъ на крилото, понеже, централната двигателна частъ не раздѣля крилото на две равни части, а минава току речи по самия преденъ край и остава свободна неустойчива за ударъ другата частъ. Всичко това е казано въ зависимостъ теорията на пжчния полетъ за да дойдемъ чрезъ наблюдения до истинския летежъ на насѣкомитъ. Споредъ менъ, въ тѣхния летежъ нѣма почти никаква амплитуда на махане! Въ замѣна на това пъкъ, амплитудата се забелѣзва въ страни.

и дошълъ до положението, че крилетъ се движатъ почти хоризонтално—напредъ и назадъ, азъ откривамъ пжтя на легателния процесъ. Той се изразява въ това когато ще трѣбва да се произведе гласкъ чрезъ крилетъ напредъ, като имаме предвидъ движението имъ—хоризонтално. отпредъ назадъ и обратно естествено е, че при удара, задната частъ на крилото отъ въздушната съпротива ще получи почти перпендикуларенъ стоежъ при който тѣлото изхвърчава неминуемо напредъ и пакъ по сжщия законъ на строежа на крилото и въздушната съпротива, обратно, крилото получавайки вече хоризонталенъ стоежъ ще изпълнява службата на крепителна, планираща плоскостъ.

Ето въ общи черти процесътъ на летенето въ насѣкомитъ, отъ който, възползуванъ азъ проектирамъ постройката

на единственъ по рода си, новъ леталенъ апаратъ Крилетъ ще бждатъ отъ дуралуминиева саловъ, леки но въ сжщото време здрави и тънко изработени. Предвиждамъ движене чрезъ крака, съ верига (вижъ чертежа) при което успѣхътъ е отъ твърде съмнително естество, но менъ целта ми е, чрезъ своеобразния процесъ на това летене да открива нови възможности, следъ което мускулното движение може да бжде замѣнено съ моторно такова

Ние запитваме младежа, защо по-скоро не построи апарата си. Той, загледанъ въ безпредѣлната ширъ на небесния океанъ, кждего волень орелъ се носѣще въ спокоенъ ходъ къмъ далечни, загубени въ синкави омара върхове, отговори малко натъженъ:

— Въ други страни това дѣло се подпомага морално и материално отъ държава и отъ общество, а тука, освенъ, че не подпомагатъ, но мислятъ ме за... лудъ. А за постройка азъ нѣмамъ никакви срѣдства... а трѣбватъ и специални условия за това! Ако държавата би се заинтересовала?!

На уснитъ му цѣфна надеждна усмивка.

Ние се раздѣлихме крайно изненадани отъ всичко казано отъ тоя, иначе скромненъ младежъ. Да даваме увѣрения, че въ дълбочината на неговитъ изследвания и проекти има огромна доза възможностъ за успѣхъ—е излишно. Нека собственитъ му думи и чертежи покажатъ каква нова, ако и теоритическа за сега стойностъ иматъ тѣ!

Репортеръ К

Увеличение производство

За да се гарантирало хранене на животни, което успѣшно обходимо за нормално развитие и безъ мислимо никакво трѣбва да се осигурятъ количеството и зърненъ фуражъ намаляване площитъ тѣ количеството на малъ. Естествентъ могатъ сжщо така иратъ единъ добивъ достатъчно количество се наложи увеличаване на искъственитъ ливадъ и еспарзета. Съ засѣвоведовѣдството се едно по усиленъ прона крѣмно цѣвкло.

Обаче въ страната у нашата областъ все се произвежда количество фуражъ гладува. Затова не може да прояви качества които крие си.

За да може да се фуражното производство трѣбвало да се даде

трѣбвало да се даде семената на стопанно възможностъ на цени, защото скъпнитъ сж били винаги въ развитие на това производство. Земеделската камара това за свой дългъ 6550 к. люцерново 6358 клг. семе отъ цѣвкло, което между всички околи С. ластъта. Съ това значително засилено то производство, подсигурено изхраненъ нашия работенъ и вѣнъ добитѣкъ—помощникъ на лянтинъ.

В.никъ Шуменска поща“ е на четения и раненъ в-къ и околността

Рано или късно, война ще има!

Тя ще бжде по-вече химическа война.

Готови ли сме ний поне за отбрана?

К. Чилингировъ

Детето на полка

(изъ книгата „На война съ шуменци“)

Посетихъ приятеля си, другаръ отъ ранно детство, съ когото отдавна не бѣхъ се виждалъ—въ минутата, когато той изпращаше другъ посетителъ, по-рано дошелъ отъ мене.

Съ свойствената си вжливостъ той ми подаде ржка и ме покани да седна на едно отъ канапетата въ кабинета му. После поржча на слугинята да повика жена му и децата му, за да ми ги представи, както и да направи по едно турско кафе.

Поде се приятелски разговоръ. Той припомни за хубавитъ детски години, за детскитъ игри, за Балю-Кукукъ, за Женката Митко, за Татата Иванъ и за много още други герои на нашитъ невинни години, когато тежестъта на

живота не се чувствуваше тѣй, както я чувствуватъ днесъ децата ни. Спомни сжщо съ едно радостно вълнение за Илчова-баиръ, за Илазъ табия, за Кьошкьоветъ, за Зандана, за царъ Крумовитъ порти и пр.—спомени, които се нижеха като кинематографна лента въ паметъта му.

Приятелътъ ми, може би, щѣше да продължава още да си спомня за своя роденъ градъ, ако не се яви жена му съ тритъ му деца. Той ми ги представи веднага съ видима душевна наслада, като не забрави да подчертае, че тѣ сж единственото му богатство.

—Приятно ми е,—отвърнахъ азъ и подхвърлихъ за нашитъ нѣкогашни мечти да си създадемъ тихъ семеенъ кжтъ.

—Да вървамъ, че и ти се

чувствувашъ добре като глава на семейство, нали?

—Безспорно! Радвамъ се и азъ на подобно щастие, най-голѣмото въ живота на човѣка. Тежко на този, който го нѣма...

—И тѣй, ние сме щастливи!

—Не отричамъ! Но ти си повече щастливъ отъ мене! Помнишъ ли, когато, още като дете, едва стъпили въ юношескитъ години, ти изпитваше радостъ отъ своята дървена пушка, която азъ и останалитъ твои другари нѣмахме? Помнишъ ли сжщо, какъ на тебе се радваха офицеритъ отъ нашия градъ, какъ ти играеше съ войницитъ въ свободнитъ си часове, а пъкъ азъ те гледахъ отъ далечъ? Помнишъ ли още, като дете на полка, съ какви грижи бѣ обграденъ и какъ, не само азъ, но и всички деца отъ града, па и родителитъ ни, завиждаха на това твое щастие?

—Да! Помня. Но то бѣ преди 37 години!

—Какво стана дървената пушка!

—Тукъ е! При менъ. Ето я. И той понече да вземе отъ жгълъ край писалищната си маса дървената пушка, напълно запазена, такава, каквато я помня отъ дете.

—Татко,—обеди се голѣмата дъщеря на приятеля ми.—Отдавна съмъ се канила да те запитамъ, защо пазишъ тази дървена пушка и защо често пжти си много внимателенъ къмъ нея. Ти не давашъ никой да се докосне до нея, и, ако стори това нѣкой отъ насъ, винаги си ни правилъ бележка?

—Ехъ, мило дете! Ако не бѣше тая дървена пушка, едва ли татко ти би билъ тоя, който е сега.

—Какъ? Защо?

—Защото, татко ти безъ тая дървена пушка, може би, щѣше да бжде нѣкой кундурджия, какъвто бѣ дѣдо ти, или пъкъ, най-много, единъ селски учителъ, ако имаше

възможностъ майка ми издържа въ мѣстното гогическо училище. Но на пушка даде щастие на мене, твоя баща, майка ти, и на васъ. Ти е, защо се гордишъ?

—Но... какъ, пушка е донесла твоятъ Пигала съмъ мама, тя не знае нищо.

—Щомъ питаешъ, да ти кажа. Нека майката ти, и сестъ братъ ти, и моятъ олъ детинско. Да и тая дървена пушка ти. Слушай.

„Бѣхъ малъкъ въ вършилъ десетата и единнадесетата си години, почтенъ гражданинъ, другаръ Друмевъ и голѣмъ но въ последствие умръ. Това бѣ презъ 10 ноември.

Майка ми, останетъ срѣдства следъ

Християнският съборъ въ Шуменъ

Добре дошли млади християни!... Приемете нашите топли приветствия и искрени благопожелания а дѣлото ви по правия предначертанъ отъ Бога жтъ. Пжтъ, който макаръ и трънливъ успѣвате да оминете и пребродите съ грѣшната мисль въ насъ за близкото просвѣтление на човѣчеството, което само чрезъ вашитѣ високо хуманни дѣла ще е добре до желания брѣгъ на избавлението. Ний (енимъ дѣстойно свѣтлото ви дѣло и се прекланяме предъ могъществото на духа ви осененъ отъ силата а Всевишния. Апатията на днешнитѣ човѣци, склони по-вече къмъ лекото и безгрижното нека не ви горчава, защото тѣ тепърво ще се убедятъ въ вѣститѣ ви високо нравствени начала. Съ погледъ стремежъ въ близкото бждеще върветъ и изковетъ дастливото бждеще на насъ хората. Повдигнете религиозния духъ на днешното замръло въ това отношение общество и вий ще получите своето възнаграждение своята данъ.

Ний знаемъ, че днесъ по-вече отъ всѣки другъ жтъ ни е необходима вѣра; вѣра въ Бога; вѣра въ себе си; вѣра въ всичко свѣто, което крие човѣшката душа затова, напредъ, да усилимъ тая вѣра, презъ която ще пребжде новия день на просвѣтлението.... денъта въ който всички ще бждемъ сбрани одъ свѣтлото християско знаме. Работете за тоя день.

Изъ сѣдебната зала

Въ заседанието си на 14 т. м. Шум. областенъ съдъ подъ председателството на г. Монева, чл. сѣдия Гиргиновъ, доп. чл. г. Машевъ и прокуроръ (забѣстника) г. Н. Вълчевъ изгледа дѣлото по убийството станало на 30 срещу януарий т. г. въ с. Прогрѣда — Търговищко.

Следъ сѣдянката на тая дата въ това село е станало скарване между Илия Димитровъ и неговъ приятелъ, при която се намѣрилъ 14 годишния Илия Ивановъ съ цель да ги смири, но билъ криво разбранъ Илия Димитровъ прѣвъ сѣга и го удря съ кобица въ гърба. Раздразненъ отъ това обстоятелство Илия Ивановъ за да отбрани отъ следващи удари на Димитровъ го едварва и му нанася силенъ ударъ въ главата съ половинъ метрова тояга. Следъ три дневна агония Димитровъ починалъ. Тѣй като Илия Ивановъ е малолетенъ и е нанесълъ пра следъ като е билъ раздразненъ, сѣда произ-

Съборъ на уч. Християнски д-ва

Недѣля 14 т. м. сутринъта въ салона на театъръ „Одеонъ“ ще се открие събора на ученическитѣ християнски дружества въ областта. При откриването ще присѣтствува отъ Варна и Негово Високо Преосвещенство Митрополитъ г. г. Иосифъ, който ще говори за значението на тоя съборъ, а следъ обѣдъ ще иматъ заседание управителното дѣло на събора въ което ще разискватъ за цѣлитѣ и дейността на отдѣлнитѣ дружества и начинъ за повдигане религиозния духъ на хората.

Понедѣльникъ — другия день съборянитѣ ще отидатъ на поклонение въ Патлейна — любимото мѣсто на покойния Митрополитъ Симеонъ където ще положатъ вѣнецъ и ще беседватъ.

Сѣщия день събора се закрива.

несе почти оправдателна присѣда, като ще лежи само 1 година въ затвора.

Дѣлото подлежи на обжалване.

Ново нѣщо около прѣскането на лозята.

Най-голѣмия бичъ за нашето лозарство и днесъ все още сѣ оставя пероноспората. Предъ угрозата да не получатъ нищо като възнатраждение на своя денонсиранъ трудъ, лозаритѣ сѣ принудени всѣка година, по нѣколко пжти, да мобилизиратъ своитѣ сили и сръдства за борба съ невидимия иначе врагъ, победата отъ която, борба, не винаги е сигурна.

Днесъ е прието, че най-важното нѣщо за лозаритѣ въ дадено мѣсто е, тѣ да могатъ да откриятъ първата зараза отъ маната или първитѣ маслени петна, както се казва още, защото това нѣщо определя времето и начинитѣ на прѣсканията. Поязата на първата инфекция трѣбва да се очаква, около момента когато лѣтораситѣ сѣ достигнали 15-20 см. голѣмина, отдѣлили сѣ по-голѣмата частъ отъ ресата си, времето се затопли и следъ падането на дѣждъ. Никога да не се забравя, че поникването на споритѣ, т. е. извънредно малкитѣ семена на болестта, става само въ водна капка на лозовия листъ. Всѣкакво прѣскане преди тоя моментъ е напълно безцѣлно, но неговото отлагане следъ това е пжкъ немислимо. Най-късно 4—5 дена следъ появата на първата зараза всички зеленъ прирѣстъ на лозата трѣбва да бжде покритъ съ тънка пластъ отъ бордолезовъ разтворъ.

Всѣки лозаръ знае обаче, че не всички лозови ча ти еднакво охотно приематъ разтвора. Така, по като листата, листнитѣ прѣжки, мустациитѣ и нѣкой др се добре мокрятъ, то чепкитѣ, малкитѣ зелени още зърна, ресата и мѣхавитѣ листенца по върха, почли не хащатъ разтвора или ако това ставя, то е на едри капки, отдѣлени една отъ друга съ голѣми чисти отъ разтворъ полета, които представляватъ отворена врата за пероноспората въ всѣко удобно време. Това е особено опасно за ресата и ягеридата. Чести сѣ годинитѣ когато лозаритѣ сѣ запазвали листата и лѣтораститѣ, но не и гроздето. Ето защо напоследъкъ се направила опити отъ нашитѣ млади фитопатолози, за намиране на сръдства и начини, чрезъ които да може да се подобри тоя голѣмъ недостатъкъ на иначе много добрия бордолезовъ разтворъ и въпроса можа да се реши повече отъ добре. Изнамери се така наречения смолистъ сапунъ, прибавката

на малко отъ който дава такава свойство на бордолезовия разтворъ, че той се разпростира еднакво тънко навсѣкжде по разнитѣ зелени лозови части, включително и ресата. Особено е необходимо, това подобрене да се извърши за първитѣ нѣколко прѣскания, ето защо тукъ ще се помжчимъ да дадемъ рецепта за приготвянето на смолистъ сапунъ. Необходими сѣ следнитѣ нѣща: 10.—литра вода, 150.—гр. сода каустикъ (сода за сапунъ), 500 гр чамъ сакъзъ и 125 —гр. обикновено олио (слънчогл. масло). Водата се слава въ единъ емайловъ или глиненъ, но не и алуминиевъ, сѣдъ и се поставя на огънь да заври. Ситно счуканата сода се поставя и се бърка до като се разтвори изцѣло. Почва се прибавянето на чамъ сакъзъ, който сѣщо трѣбва да бжде направенъ на прахъ за да се разтвори полесно. Той се поставя на порции по малко и при постоянно бъркане. Следъ неговото пълно разтваряне се прибавя и олиото, на тънка струйка и пакъ при постоянно бъркане. Презъ всичкото това време вренето не се спира, а освенъ това, то се оставя да продължи тихо още 15—20 минути следъ поставянето на маслото. Съ това се спомага за по лесното осапунване на последното, защото е необходимо то да при-

сѣства въ разтвора въ видъ на сапунатъ. Смена се сѣда отъ огъня и смолистия сапунъ е готовъ. Той представлява една смолесто-зелена, тъмна, пѣнлива течность, която може да запазва свойствата си по дълго време, ако бжде държана въ дървенъ или глиненъ сѣдъ. Отъ него въ всѣки 100.—литри бордолезовъ разтворъ се поставятъ по 2—3 кг. при което цвѣта на разтвора се промѣня отъ ясно-синъ въ тъмно-зеленъ, но това нека да не плаши стопанина, защото съ него, той само е подобрилъ качествата на разтвора.

Сапуна може да се приготви и въ по-малко отъ 10.—литри, когато не разполагаме съ голѣмъ сѣдъ, само, че следъ това не трѣбва да се забравя да бжде разреденъ до 10.—литра съ обикновена вода, или пжкъ да се намали пропорционално водата и количеството на химикалитѣ.

На края е необходимо да се подчертае, че само последното прѣскане не бива да се прави съ прибавка на солистъ сапунъ, защото приближава консумацията на плода, на който ще трѣбва да се даде достатъчно време за да се освободи отъ неприятния дѣхъ на змолата.

Колкото и фантастично това нововъведение, все пакъ фактъ е, че всички лозари които сѣ го опитали единъ пжтъ, никога не сѣ отказали вече отъ него.

П ПЕВЪ — агрономъ.

Шуменска Мюс. Вѣр. Община

О Б Я В А № 25

Шуменъ, 13. V. 1939 г. д.

Обявява се на интересующитѣ, че на 21 день отъ публикуване настоящето а именно, 3. VI. т. г. въ Шуменското Обл. данъчно управление ще се произведе отъ 9—10 часа предъ пладне търгъ за отдаването подъ наемъ на вакѣфския дюкянъ подъ № 4, находящъ се на Битъ-пазаръ.

Залогъ 5%.

Заинтересованитѣ да се отнесатъ за сведение при Мюс. В. община.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

Пазете достойнството на България.

Не обсжждайте военнитѣ й въпроси.

Бждете предпазливи въ разговоритѣ си.

Има шпиони и провакатори.

майка ми, поема грижата за мѣстното войство. Тя работи чужда лице. Бата, не само за нашата е щастлива, но и за издържка баща, училището на мене и на а васъ. Голѣмия отъ мене мой гордѣлъ, ученикъ въ първи курсъ какъ, педагогическото училище. даявото дете азъ виждахъ те. мама, то положение на майка си шо. даше го и братъ ми. Сеташа, ми, която бѣ най-голѣма. Нека тѣ женена въ другъ градъ, и сѣдугиятъ ми братъ следъ моятъ бѣ учителъ въ едно село. Да каже и то твърде много пушкачъ отъ града ни и сѣ не можеха да бждатъ въ тозни на майка ми. Това тата и повече отекчаваше нейно си го положение! Тогава по градинкитѣ, като че ли, азъ не се завърнѣхъ отъ училището и оставѣхъ книгитѣ стѣ въ казармата на презъ ирвация въ града ни пех. Шуменски полкъ, останало търсѣхъ да се нахрана сѣстатъцитѣ на войнишка-

та чорба, като въ свободнитѣ отъ училището часове прекарвахъ между войницитѣ, наблюдавахъ тѣхното обучение и вършехъ това, което вършеха и тѣ. Безспорно, тава не остана незабелязано както отъ подофицеритѣ, тогава тѣ се казваха „унтерофицери“, така и отъ офицеритѣ които ме обикнаха и дадохъ нареждане свободно да бжда допущанъ въ казармата, а полуротниятъ командиръ на първа рота, тогава поручикъ Иванъ Халачевъ, съ знанието на ротния си командиръ капитанъ Лазаровъ ме допущаше въ своята рота. Тѣй ме повѣри на старшия подофицеръ Нако Нечевъ, командиръ на втори взводъ, да има грижа за мене и да задоволява моята любознателностъ при обучението на войницитѣ; сѣщо да не бжда лишаванъ отъ войнишката хоана, Стигнахъ дори до положението на отделенъ командиръ; обучаватъ най-

гжпитѣ войници да се обръщатъ на лѣво и на дѣсно, учехъ ги да знаятъ, коя е лѣвата и дѣсната имъ ржка, кой е лѣвиятъ или дѣсниятъ имъ кракъ. Макаръ че вършехъ това най-сѣзнателно, азъ не забравяхъ и своитѣ уроци. А мислѣхъ и за майка си, и за брата си, които често пжти се задоволяваха съ хлѣбъ и чай. Мислѣхъ, какъ да имъ помогна съ храна и съ топливо. Както едното, така и другото можехъ да уредя въ скро времѣ, безспорно, чрезъ кашавара на полка—Черню Тѣй му бѣше името. Той се показа много доверъ къмъ менъ и на седмия-осмия день отъ влизането ми въ казарма, азъ мѣкнѣхъ вече котленца съ войнишка чорба или войнишка каша, направъ сипвана отъ

казана, въ кжщи, за да се храниме тримата, както и човалчегъ трески за огрѣвъ.

Но ето че започна обучението на младитѣ войници съ пушки. Такава азъ нѣмахъ. Служехъ си съ една върлина. Скоро така усвоихъ хваткитѣ, че нѣмаше равенъ на менъ.

Това се виждаше невѣроятно не само на войницитѣ, на подофицеритѣ, но дори и на офицеритѣ.

Единъ день, не помня добре кога бѣше, повика ме фелдфебелъ на седма рота, Дечо Янскиевъ, помилва ме като свое дете (преди да бжде въ казармата, той е билъ чиракъ въ кундураджийницата на баща ми, което после узнехъ), и съ разрешение на ротния си командиръ, капитанъ Константинъ Шишковъ, ми даде тая дървена

пушка, като ми поржча, да се обучавамъ съ нея и да я пазя.

Радостта ми бѣ неописуема! Фелдфебелтъ забеляза това и повтори още веднѣжъ да я пазя.

Взехъ дървената пушка—и право въ кжщи, за да сподѣля радостта си съ бата и съ мама. Тѣ само ме погледнаха и нищо не казаха. Вечеръта азъ срахъ съ дървената си пушка.

Какъвъ е билъ сънътъ ми, не зная, но помня, че когато мама ме събуди за уч. лице, азъ държахъ право дървената пушка въ ръцетѣ си.

Въ училището не сподѣлихъ радостта си съ никдо отъ моитѣ другари. Съ нетърпение чакахъ привършване на учебнитѣ занятия за да мога отново (Следва)

Политически прегледъ

ОСТАВКАТА на Литвиновъ, руския комисаръ на външ. работи все още се коментира и се правят догадки по отношение бъдещата външна политика на Русия. Забравя се, обаче, че външната политика на тая велика държава, тъй била и въ миналото, не може поне въ главния си линии, да се промъня лесно.

ЕМИГРАНТСКИЯТ вестникъ „Бодростъ“, който се издава въ Парижъ на руски езикъ и е защитникъ на конституционна монархия въ Русия, обнародва едно съобщение отъ България, което гласи: „Нанасъ, младоруситъ“ (чийто органъ е „Бодростъ“) предстои задачата да помогнемъ на всички руси да осъзнаятъ, че за Русия повръщане назадъ къмъ реакцията е неминуемо за Русия има само единъ път — пътятъ напредъ, пътятъ революцията. Длъжни сме да предадемъ на всички руси съзнанието, че новата монархия ще бъде най-напредничавата, че ще има най-съвършения държавенъ строй, който носи въ себе си най-големи и смели преобразования... коренни промъни въ възгледитъ, но все пакъ последната дума ще иматъ новитъ поколѣния пръснати изъ пространна Русия.

РИМО-БЕРЛИНСКАТА ось се превърна въ воененъ съюзъ. Новото споразумение е раздѣлено на две части: политическа, която предвижда взаимни подкрепа и военна, която урежда общо военно командване въ време на война.

МЕЖДУ Съветска Русия и Турция се сключи спогодба. Цѣли 9 дни Потемкинъ стоя въ Анкара, което показва, че важни въпроси сж били разисквани, макаръ подробноститъ да не се знаятъ.

ПРЕГОВОРИТЪ между Англия и Турция сж довели до едно споразумение за взаимна помощ въ източно Сръдиземно море.

МЕЖДУНАРОДНАТА политика на България продължава да се води съ спокойствие, хладнокръвно обсъждане на събитията и преценяване на фактитъ. Не се оставятъ предубежденията да взематъ връхъ

Хроника

Пощенско тържество. По случай 60 години отъ основаването на Българскитъ пощи, телеграфи и телефони, въ неделя на 14 т. м. 10 часа сутринта, ще се състои събрание на телеграфопощенския персоналъ въ салона на мѣстната т. п. станция, където ще се четатъ подходящи реферати. Следъ свършване на събраниято, ще се направи манифестация и положи вѣнецъ отъ цветя върху възпоменателната плоча на „Незнайния Войнъ“.

НОВИЯ Наредба-законъ за облекчаване на длъжниците и за здравяване кредита съ всички измѣнения и допълнения до I. V. 1939 г. както молби и удостоверения съобразно същия при книжарница Коста Дайчевъ до антона КЪРШЕВЪ

Музикалното дружество „Добри П. Войниковъ“ устройва на 14 тогѣ неделя сутринта — 10³/₄ часа, въ салона на читалище „Арх. Михаилъ“, 10-ти концертъ. Въ добре подбраната програма, сж застъпени Български и чужди автори. На пияното изпълнява, подпредседателката на дружеството г-жа Павла Д-ръ Жекова, Бетховеновата пролѣтна соната, ще се изпълни отъ г. Тодоръ Бояновъ на цигулка и г-жа Павла Д-ръ Жекова. Ще се изпълнятъ отъ мъжкия хоръ 10 пѣсни подъ диригентството на познатитъ г. г. Борисъ Ибришимовъ и Богданъ Попйордановъ. Като се има предвидъ досегашнитъ отлични изпълнени концерти на дружество „Добри П. Войниковъ“, което безшумно и упорито работи въ изпълнението на уставнитъ си задължения и тези концертни номера ще бъдатъ изпълнени съ същата вещина и динамика, както въ досегашнитъ, като се покаже на публиката и новитъ постижения особено на мъжкия хоръ. За да се даде възможностъ на всички желаещи да присъствуватъ Настоятелството на дружеството е определило народни цени: 10—5 и 3 лева. Надѣваме се, че и този пътъ Гражданството и учащата младежъ, ще посети масово концерта на „Добри П. Войниковъ“.

надъ разума. Най-изгодна международна политика за малкитъ народи днесъ е да пазятъ неутралитетъ защото всѣка грѣшна стѣпка може да ги изложи на опасността отъ вихрушкитъ, които сж развихрени между европейскитъ държави.

Единъ отъ щастливцитъ отъ послѣдния дѣлъ на държ. лотария е съгражданинъ на Педжибъ Реджебоатъ, блъснаръ на ул. Славянска, който печѣли 20,000 лева.

Ученицитъ при Шум. мъжка гимназия „В. Друмевъ“ вечерта въ сал. на чит. „Арх. Михаилъ“ на 14 т. м. ще представятъ романтичната изпълнена съ свѣжъ оперета: „Къщата на третѣ момичета“ по романа на Д-ръ Борчъ и музиката по мелодии на Францъ Шубертъ

Отъ 14 т. м. се пускатъ въ продажба юбилейни пощенски марки по случай 60 годишнината на Българскитъ пощи, телеграфи и телефони. Желающитъ да си набавятъ такива да се явятъ на гишето за препоръчаната кореспонденция въ мѣстната т. п. станция където при желание ще се щемпелуватъ съ специалния печатъ клеймо.

Последното клеймо, ще бъде на разположение за публиката само на 14 отъ 9 до 12 часа и 15 т. м.

Отъ понеделникъ — най-грандиозниятъ филмъ „Сципионъ Африкански“ въ Нар. Чит. Кино.

Винте интересната двойна програма въ театъръ „Одеонъ“ 1) „13 стола“ и 2) „Кавалерия“.

Изготвени сж книгата за отапане на търгъ парното отопление при Шум. дев. гимназия „Н. П.“ а така сжщо и същата инсталация въ опитния институтъ. Инсталирането на парно отопление въ дев. гимназия ще струва 825,000 лв. То ще бъде готово за идуща учебна година.

Н. п. гара Шуменъ известява, че отъ 15 май тази година влиза въ сила ново разписание, споредъ което презъ същата ще минаватъ следнитъ бързи, пѣтнически и смесени влакове:

Отъ София за Варна тръгватъ отъ Шуменъ: влакъ 204 пѣтнич. на 3 ч. 54 мн., влакъ 24—бързъ на 5 ч. 21 м., вл. 206—пѣтнич. на 10 ч. 36 мн., вл. 22—бързъ на 18 ч. 3 мн. Смесени влакова само между Г. Орѣховица до Каспичанъ вл. 232 на 0 ч. 16 мн. и вл. 272 на 15 ч. 10 мн. отъ Варна за София: вл. 125 бърза тр. на 0.10 мн. 15. VII—15. IX. вл. 205 пѣтнич. на 1 ч. 46 мн. вл. 21 бързъ на 11 ч. 23 мн. вл. 203 пѣтнич. на 18 ч. 54 мн. вл. 23 бързъ на 22 ч. 53 мн.

Смесени отъ Каспичанъ за Г. Орѣховица вл. 231 на 5 ч.

Дървенъ

строителенъ и БЪЧВАРСКИ материалъ добре сортиранъ ПРОДАВА Кредитната кооперация „ДЕБЕЛЕЦЪ“ въ с. Ришъ — Преславско.

За подробности до самата Кооперация

СВОБОДНА ТРИБУНА

„Да бдимъ“

Отъ извѣстно време въ страната се е заатишило и хората сж станали тъй спокойни и отдадени въ работата си, че на човѣкъ драго му става и неволно почуква на дърво — „да не чуе дявола“. Нѣма партизански ежби, нѣма крамоли, нѣма „ваши“, нѣма „наши“. Хиляди незнайни пионери сж плъзнали като трудолюбиви мравки изъ страната и я опазватъ съ хубави нови шосета и съ здрави мостове. Други строятъ училища и читалища, а трети сж се заели стопански да обновятъ България, но вече не съ думи а съ дѣла. Въ цѣлата страна кипи трескавъ животъ и въ нѣколко години страната ни става просто неузнаваема. Сега творчеството е въ пълнъ разгаръ и всѣки се старае да принесе своятъ дѣлъ къмъ общото. И когато човѣкъ се загледа въ всичко това, обхващатъ го особенни чувства. И си мислиме, ако това продължава все така, може би скоро ще станемъ благословенна страна, като Дания, Холандия и др. и ще изчезнатъ за винаги простотата и злобата и и на всѣкъже ще зацари образцовъ редъ и благоденствие. И тъкмо до като си мислиме така, забелязваме какъ подмолни, тъмни сили подаватъ змийскитъ си глави отъ разни благовидни организации, и започватъ бавно да раздвиж-

40 мн. и вл. 271 на 10 часа 30 минути.

Смѣсени влакове Каспичанъ Преславъ—вл. 2701 тръгва на 6 ч. 31 м. вл. 2703 тр. на 8 ч. 30 мн. и отъ Преславъ за Каспичанъ—вл. 2702—8 ч. 10 мн. и 2708—20 ч. 50 мин.

Смѣсени влакове за Смѣдово: вл. 2601 тръгва на 7 ч. 43 мн. вл. 2603 тръгва на 11 ч. 35 мн. вл. 2605 тръгва на 19 ч.

Смѣсени влакове отъ Смѣдово: вл. 2602 пристига Шуменъ 10 ч. вл. 2604 пристига Шуменъ 17 ч. 36 мн. вл. 2606 пристига Шуменъ 21 ч. 30 мн.

Нормировка. Млѣкото е нормирано отъ 6 май насамъ така: овчето и биволското по 7 лв. литра, а кравишкото — 650 лв.

ватъ свойтъ пипала. И питваме тогава, защо на тъмнината не разберемъ най-после трѣба да се България на мира. Проглезнавъ и видя партизанскитъ имъ стрѣли сж гибелни за страната душитъ имъ сж черни, цари въ тяхъ и за своятъ интересъ по-малко виждатъ. А партията, и отъ това дали е лѣва дѣсна (това за карие нѣма значение) е ниятъ трамплинъ чрезъ разни морално негодни успѣватъ да изхвърлятъ високо. И ето сега жадаме какъ една партизани се мжчатъ тановатъ стариятъ всрѣдъ него, като вълци, ще се впускатъ и добриятъ да искареатъ по този свѣтъ блага.

Но за тѣхно зло, ни вече вкусътъ на свѣтъ помнимъ доста добре когато тънехме въ това искамъ сега да кѣмъ всички онѣя лелеятъ напразни на връщането на зански времена. Нека че никой вече не и че все се убягатъ, че ще бъде при тяхъ. За магогията имъ този да хване мѣсто. много време е равното имъ жилище добре да ги раззатуй не ще го дори когато се разни благовидни

Безъ партии ний редимъ по-добре, да има кой да ството и да граби А ний нѣка да бдимъ позволимъ да вържидявало котело

В-никъ „Шуменска поща“ е най-четения и разраненъ въ и околността

Редакцията смѣта, че ще отговори на една належаща нужда, като даде на своитъ читатели най-нужднитъ познания по противогазовата защита.

Очаквайте наскоро новия ни подлистникъ на страни